

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/453/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315212748
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2315212748.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: K. G., nar. X.X.XXXX, bytom S., N.. A. XXX/XX, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 5C/364/2015-24 zo dňa 4.6.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v jeho druhej výrokovej vete **m e n í** nasledovne:

Zamestnávateľ navrhovateľa spoločnosť Duslo, a.s., Šaľa, P.O.BOX 33, IČO: 35 826 487 je **p o v i n n ý** zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľa v prospech odporcu na základe dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi účastníkmi pod č. 8500042038 dňa 3.3.2014, 8500090034 dňa 11.11.2014, 8500090036 dňa 11.11.2014, 8500042041 dňa 3.3.2014, 8500049803 dňa 28.5.2014 a 8500072543 dňa 29.7.2014.

Odporca je **p o v i n n ý** zdržať sa uplatňovania výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľa na základe citovaných dohôd o zrážkach zo mzdy.

Vo zvyšku napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa a nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi a zamestnávateľovi navrhovateľa Duslo, a.s. uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy voči navrhovateľovi a to až do právoplatného skončenia vo veci samej. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať návrh vo veci samej. Odporcovi uložil tiež povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33,- Eur do 10 dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, 2 O.s.p., s poukazom na § 551 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu sa súd stotožnil skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v dôsledku čoho už s poukazom na § 76 ods. 4 O.s.p. nemusel ďalšie dôvody uvádzať. Uzavrel, že je zrejme, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Prihliadol na skutočnosť,

že v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení sa zakazuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou zo zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Hoci uvedené ustanovenie nebolo účinné v čase podpisu zmluvy, jednoznačne poukazuje na vôľu zákonodarcu poskytnúť ochranu spotrebiteľom voči súdom nekontrolovaným zrážkam zo mzdy a iných príjmov. Už samotná táto hrozba ako aj navrhovateľom vyslovená pochybnosť o bezvadnosti dohody o zrážkach zo mzdy sú skutočnosťami, ktoré odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia. Zastavenie vykonávania zrážok na dočasnú dobu nezasiahne do práv odporcu v takej miere ako by vykonávanie zrážok postihlo navrhovateľa. Až v konaní vo veci samej bude s končenou platnosťou vyriešené, či dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. je neplatnou aj pre dôvody uvádzané navrhovateľom. Súd pritom usúdil, že uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľa možno od jeho zamestnávateľa, teda inej osoby ako účastníka konania, spravodlivo požadovať, nakoľko tým nebudú jeho práva nijako dotknuté. Podľa názoru súdu navrhovateľ dostatočne osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi a dôvodnosť svojho nároku predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere a v súvislosti s tým aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Navrhovateľ v konaní i dostatočným spôsobom osvedčil aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k jeho nároku, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť ochrana. Táto hroziaca ujma spočíva v konaní odporcu, ktorý pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy, ktorých neplatnosti sa navrhovateľ môže domôcť. V dôsledku týchto skutočností je podľa názoru súdu potrebné dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi, aby sa vo veci samej nevytvoril nezvratný stav a vznik ľahko nahraditeľnej škody. Rozsah nariadeného predbežného opatrenia pritom podľa prvostupňového súdu zodpovedá významu a rozsahu nároku navrhovateľa, ktorému sa predbežným opatrením poskytuje ochrana.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v zmysle § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z., nakoľko navrhovateľ je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) citovaného zákona od platenia poplatku oslobodený. Nakoľko navrhovateľ bol úspešným, má právo na náhradu trov konania, a keďže si ich neuplatnil súd o trovách rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako uviedol vo výroku.

Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie odporcu, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne a zároveň si uplatnil vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia v spojení s podaným odvolaním. V prvom rade zdôraznil, že predbežné opatrenie nemôže vyvolávať nerovnováhu nad rámec nevyhnutnosti, čo v danom prípade splnené nebolo a nariadené predbežné opatrenie je nezákonným. Ani z návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ani z odôvodnenia uznesenia nie je možné objektívne zistiť z čoho konkrétne súd vychádzal v otázke osvedčenia rozhodujúcich skutočností a naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Ak súd vychádzal iba zo samotného faktu, že k vykonávaniu zrážok došlo, to nezakladá zákonný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia. Rozhodnutie bez overenia najzákladnejších skutočností aká časť záväzkov a v akej výške bola vôbec uhradená zrážkami zo mzdy, pokladá odvolateľ minimálne za svojvoľné a rozhodnutie súdu v dôsledku toho nepreskúmateľné a predčasné. Navrhovateľ netvrdil ani nepreukázal, že by zrážky boli vykonávané v rozpore so zákonom a preto súd nesprávne a nezákonne rozhodol o povinnosti zamestnávateľa. Zdôraznil, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka k úhrade splátok úveru, pričom tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ale existencia právnej skutočnosti, ktorou je porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa to stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti. V ďalšom odvolateľ poukázal na závery NS SR v rozhodnutí sp. zn. 6 Obo 48/2001, z ktorého zdôraznil, že súd sa musí pri rešpektovaní účelu a hraníc predbežnosti zaoberať aj otázkou práv a povinností, ktoré tvoria obsah právneho vzťahu účastníkov, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Obdobne odcitoval z Nálezu ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 257/2010, že rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť najmä náležite odôvodnené. Podľa odvolateľa sú tieto zásady nerešpektované, keď neodôvodnil prečo je potrebné pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia, v čom sú splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie a prečo je potrebné nariadiť predbežné opatrenie v rozsahu, v akom vyplýva z uznesenia. Z rozhodnutia nie je možné zistiť čo zo mzdy navrhovateľa nemajú byť vykonávané zrážky zo mzdy nielen v celom rozsahu, ale ani v rozsahu nárokov, ktoré z pohľadu platného práva sú objektívne nesporné, ako napr. istina úveru. Vedené predbežné opatrenie

tak prekračuje mieru prípustnosti a neprimeraným spôsobom zasahuje do zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania.

Odporca podal odvolanie aj do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh s tým, že o trovách konania týkajúcich sa predbežného opatrenia má byť rozhodnuté až spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu odporcu predložil písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd odvolanie odporcu „zamietol“ a uznesenie o vydaní predbežného opatrenia potvrdil. Odvolanie odporcu považuje za účelové a tendenčné, sledujúce iba záujem odporcu, pričom napadnuté rozhodnutie zisťuje ako právne správne a zákonné, vrátane jeho odôvodnenia. Podľa navrhovateľa vykonávanie žiadosti odporcu na zrážky zo mzdy zamestnávateľom dochádza k uspokojovaniu nárokov odporcu na neprimerané sankcie. Svoje listinné dôkazy, ktoré osvedčujú pravdepodobnosť nároku považuje za dostatočné na vydanie predbežného opatrenia vrátane skutočnosti, že bez okamžitého zásahu súdu je nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy vo vykonávaní zrážok zo mzdy. Vydanie tohto predbežného opatrenia má vzťah k právnemu vzťahu, ktorý bude predmetom konania vo veci samej. Zdôraznil, že z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd dodržať formálny postup určený na dôkazy a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Neuviedol aktuálnu výšku toho, čo má plniť odporcovi, lebo to nevie. O vykonávaní zrážok zo mzdy zamestnávateľom sa dozvedel až pri výplate. Odporca ho s tým neoboznámil a neoboznámil ho ani so žiadnou výzvou na zaplatenie dlhu, neobjasnil mu z čoho sa jeho nároky skladajú. Má obavu z ohrozenia jeho práv, že zrážky zo mzdy sú vykonávané neoprávnené. Zdôraznil pritom, že ide o spotrebiteľský vzťah. Odporca pritom ďalej pokračuje vo svojom konaní aj po podaní odvolania ďalšou dohodou o zrážkach zo mzdy, (ktorú navrhovateľ k vyjadreniu pripojil).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech, keďže spôsob rozhodnutia prvostupňovým súdom napadnutým uznesením je v podstate správny a žiada sa jeho čiastočná zmena iba z formálnych dôvodov.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o osvedčené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu na nariadenie predmetného predbežného opatrenia, keď prvostupňový súd vykonal osvedčenie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o návrhu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvého stupňa vo veci, ktorý na vec právnym spôsobom aplikoval náležité zákonné ustanovenia, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverom súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa žiada dodať už iba nasledovné:

Odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvého stupňa, že v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre nariadenie daného predbežného opatrenia. Predovšetkým bolo potrebné vychádzať zo zistenia nepopretého ani odvolateľom, že vzťah medzi účastníkmi založenými zmluvami o úvere na ktoré sa viažu predmetné dohody o zrážkach zo mzdy je vzťahom spotrebiteľským. Z osvedčeného je potrebné uzavrieť, že predbežne nie je očividne vylúčené tvrdenie navrhovateľa, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatnými právnymi úkonmi, určenia čoho sa mieni domáhať žalobou vo veci samej, a to, či už z dôvodu absencie podpisu týchto dohôd navrhovateľom alebo z dôvodu, že predmetné dohody obsahujú neprijateľné a preto neplatné zmluvné podmienky. Na konečné potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú ne/platné, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo a právne vyhodnotiť v základnom konaní. Úspešnosť takejto

žaloby ale je predbežne v tomto štádiu konania očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že prvý z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie nároku navrhovateľa, ktorý bude uplatňovaný neskôr podanou žalobou, je daný. V dôsledku podľa uvedeného možnej absencie platného zákonného podkladu na vykonávanie zrážok zo mzdy - dohody o zrážkach zo mzdy - neprichádza do úvahy umožnenie zrážok ani v zúženom rozsahu istiny, ako to naznačoval odvolateľ.

Odvolací súd je tiež toho názoru, že bola splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, keďže ďalším vykonávaním zrážok zo mzdy (ktoré už pred časom boli zahájené), na základe potenciálne neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy by mohlo dochádzať na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa, k vzniku ujmy na strane navrhovateľa a vzhľadom na rozsah uplatňovaných zrážok a výšku jeho mzdy i k ohrozeniu uspokojovania jeho základných životných potrieb.

S poukazom na vyššie uvedené boli potom splnené podmienky, aby súd návrhu vyhovel a nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zamedzí vykonávaniu zrážok zo mzdy navrhovateľa. Keďže ale prvostupňový súd sa vo výroku preskúmaného uznesenia dopustil formulačných nepresností, odvolací súd s použitím § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v druhej výrokovej vete zmenil spôsobom uvedeným vo výroku, vychádzajúc z premisy, že súd nie je doslovne viazaný uplatneným petitom. Odvolací súd pritom považoval za potrebné rozlíšiť čoho konkrétne je povinný sa zdržať zamestnávateľ navrhovateľa a odporca, keďže povinnosť zamestnávateľa a oprávnenie odporcu sú v tomto rozdielne a zároveň považoval za potrebné vo výroku špecifikovať, o ktoré konkrétne zrážky zo mzdy sa jedná uvedeným konkrétnych dohôd o zrážok zo mzdy, ktorých zdržania výkonu sa domáhal navrhovateľ v podanom návrhu, čím vymedzil predmet tohto konania.

Vo zvyšku bolo potom dôvodným napadnuté uznesenie potvrdiť a to i v odvolaní odporcu napadnutej časti o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na to, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh odporcom vyplýva z ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch aplikovaných prvostupňovým súdom v preskúmanom uznesení a táto je rozdielna od povinnosti na náhradu trov konania podľa § 145 O.s.p.

Keďže základné konanie vo veci samej dosiaľ neprebíha a navrhovateľovi prvostupňový súd v potvrdenej časti uznesenia uložil povinnosť podať návrh vo veci samej až v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení, pričom takýto návrh napokon ani nemusí byť podaný, o náhrade trov takéhoto konania o nariadenie predbežného opatrenia je potrebné rozhodnúť v tom rozhodnutí, ktorým sa takéto konanie končí. Prvostupňový súd preto správne v preskúmanom uznesení rozhodol i o náhrade trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.

Nadväzne tiež odvolací súd rozhodol o náhrade trov tohto odvolacieho konania s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní fakticky úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si ju návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.